

Nomineret
[Brev fra 2050]
Marianne Mouritzen

18. januar 2050

Kære Amager Hovedbibliotek,

Tak for at give mig mulighed for at gense og kommentere på mit forslag fra 2026 til hvordan Tårnby ville være i 2050. Det har været et sjovt kig ned ad memory lane. Fik jeg ret? Hvor meget er der sket siden da? Og hvad er Amager blevet til?

En ting har ikke ændret sig siden da: jeg sidder stadig, som da jeg for 25 år siden skrev mit bud på Tårnby anno 2050, og lytter til musik fra 1980'erne. Til gengæld er jeg glad for, at jeg ikke fik ret ... for jeg oversvømmede Amager. (Naturligvis bortset fra Tårnby og lufthavnen!). Sikken en idé, men på det tidspunkt handlede meget om vejr, klima og stigende verdenshave - og Amager er jo lav, så det var en nærliggende idé.

Nu hvor jeg genlæser historien, synes jeg, det er en lidt komisk historie, for jeg lavede hele Amager om til en naturpark. Jeg oversvømmede den sydlige og vestlige del, mens jeg bevarede Tårnby til beboelse med forbehold om ikke at bygge nyt og kun renovere eksisterende bygninger. Jeg lavede også en masse kanaler, så vi blev til Nordens Venedig. Alt var naturligvis på naturens præmisser, så det var i tråd med tiden (altså 2026-tiden).

For at have en økonomisk indtjening i kommunen, bevarede jeg lufthavnen med adgang for de rejsende via en "faunabro" (men kun med offentlig trafik). På den måde kunne vi mennesker trygt komme til og fra lufthavnen uden at skulle dyste med naturen.

Vi er dog ikke blevet oversvømmet - hverken helt eller delvist. I stedet er vi blevet en kulturø. Det er naturligvis ikke sket fra den ene dag til den anden. Jeg tror heller ikke, det var politikernes oprindelige mål, men en dag gav det mening at gå all in på idéen.

Der skete et mentalt skifte i selve befolkningen i 2027-28. Ikke kun i Tårnby, men over hele verden. Livet skulle ikke længere ses som et lineært spor med faste faser. Det blev ok at leve sit liv cirkulært, dvs. med mange forskellige faser og ikke i en bestemt rækkefølge. Det blev tilladt at prøve nye veje af - rigtige som forkerte. Gøre noget selvom det ikke umiddelbart var nyttigt for karrieren her og nu, ikke gav prestige blandt vennerne eller ikke opfyldte datidens sundhedskrav. Og her kom vores skove, strande og kulturfaciliteter i centrum.

For der hvor øen var for lille til at favne alle, der var vi netop så store, at vi kunne tilbyde den fleksibilitet og individualitet, som samfundet begyndte at efterspørge. Kigger man tilbage, kan man se de første tendenser, da Tårnby og Københavns kommuner fandt en løsning med fælles brug af Skøjtehallen i 2025. Dette samarbejde blev udvidet, da de senere gik sammen om at bygge en helt ny hal. For man opdagede, at der var en god synergieffekt i at kombinere og fusionere.

Men den fulde opmærksomhed startede, da Den Blå Planet begyndte at lave små musikfestivaler, der kombinerede aktuelle samfundstemaer med havet og dets beboeres liv (bl.a. *Vores Hav* og *Hvalens Sang*). Det der dog virkelig skabte opmærksomhed var festivalen med rod i Mads Langers store hit *Mellem Tidevand og Tavshed*. Temaet her, handlede om behovet for at sætte ord på følelser - eller ej! Kendetegnende for alle festivalerne var, at de var store nok til at skabe opmærksomhed om et givent emne og tilpas små til at give følelsen af autenticitet og nærvær for dem som deltog.

Tårnby Kommune blev på et tidspunkt også kendt som kommunen, der gik ind i debatten og praktisk forsøgte at finde frem til definitionen på *Fremtidens By*. Det var i den forbindelse, at vores projekt rigtigt begyndte at blive til øens projekt. Københavnerdelen blev nemlig involveret i *Fremtidens By*, fordi man brugte erfaringerne (fra start til kollaps!) med Christiania. Af en eller anden grund blev spørgsmålet nemlig vendt fra hvordan vi skal bo til, hvem er vi i vores by. Efter dette projekt, som både blev omtalt og afprøvet i andre dele af Danmark, ønskede Dragør også at byde ind.

Med Dragørs involvering kom der endnu mere fokus på at bringe traditioner og historie i spil. Det blev igen tilladt at være stolt af lokale traditioner og ikke mindst at bruge, genbruge og udvikle disse. Og her kunne Dragør byde ind med meget erfaring og tradition fra byens opbygning og indflydelse på lokalsamfundet. Historiske og hyggelige kulisser blev hardcore-viden. Det at se bagud, var at se fremad.

Alt dette gjorde Tårnby og Amager til et laboratorium for kultur - stille og roligt. Det blev tilladt at teste af, at fejle og forsøge på ny. Og naturen fik også en plads i denne udvikling, selvom det ikke blev på de betingelser, jeg satte op i min historie. Så her i 2050 er Amager stadig Amar, og som vores lokalavis, *Amar For Alle*, så er Amar blevet for alle.

Og hvordan er Tårnby, så blevet til Amager? Som projekterne kom i gang og blev en succes, blev det hurtigt klart, at det at koordinere 3 kommuner på sådan et lille areal ofte blev en stopklods. De 3 borgmestre trådte ud af deres vante komfortzoner og tog mange og lange snakke inden kommunevalget i 2037. Det var nemlig her, vi for første gang skulle stemme som én kommune. Så i dag er vi én kommune, Amager Kommune, og lad os bare for nemheds skyld sige, at det var Dragør og Københavnsdelen, der blev lagt ind under Tårnby.

Vores lokalavis skrev i 2037 om sammenlægningen:

Kultur skelner ikke mellem kommunegrænser. Tidligere har forskellig prioritering mellem Tårnby, Dragør og København skabt forsinkelser i fælles projekter. Det problem forsvinder nu. "Vi kunne ikke forklare udenlandske samarbejdspartnere, hvorfor ét kulturprojekt skulle godkendes tre steder," udtaler Københavns borgmester, som overlader Amagerdelen til - ja Amager.

Jeg fik altså ikke ret, men jeg sidder og ser ud over en by og ø, som stegede op, troede på sig selv og gjorde sig værdig i en forandringens tid. Som turde tage teten og gå nye veje.

Jeg vil slutte med Mads Langers ord fra *Mellem Tidevand og Tavshed: Mellem asfalt, strand og himlens blå refleksioner/ Finder jeg mit hjerte i dine stille toner*. (Man kunne næsten forledes til at tro, at sangen er en hyldest til Amager).

Mange tak for at have fået lov til at være en del af historien - både fremadrettet, bagud og i nuet.

Med venlig hilsen,

Marianne

Kilder:

Danmarks bedste sanger skipper Roskilde for Den Blå Planet (Lokalavisen 2770, 2030)

Vil Tårnby Kommune opføre et nyt Christiania? (TV2, 2033)

Er den lige vej frem cirkulær? (Information, 2028)